

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. Н. КАРАЗИНА

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Методичні вказівки до виконання контрольної роботи з дисципліни
для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня
заочної форми здобуття освіти
за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

Електронний ресурс

Харків – 2025

Рецензенти:

Олена Черняєва – доцент, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємств та менеджменту Бахмутського навчально-наукового професійно-педагогічного інституту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна;

Тетяна Обидєннова – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Навчально-наукового інституту «Українська інженерно-педагогічна академія» Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.

Затверджено до розміщення в мережі Інтернет рішенням Науково-методичної ради Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (протокол № 5 від 30 січня 2025 року)

Інституціональне забезпечення публічного управління : методичні вказівки до виконання контрольної роботи з дисципліни для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня заочної форми здобуття освіти за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» [Електронний ресурс] / укладач О. А. Атаєва. – Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2025. – (PDF 50 с.)

У методичних вказівках розглянуто основні теоретичні положення та практичні аспекти, необхідні для виконання контрольної роботи.

Особливу увагу приділено аналізу інституційного забезпечення публічного управління, оцінці ефективності управлінських рішень та впровадженню сучасних підходів до управління. Використання цих рекомендацій сприятиме формуванню фахових знань і навичок, необхідних для роботи у сфері публічного адміністрування.

УДК 351(075.5)

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Вимоги до оформлення контрольної роботи.....	5
Шкала оцінювання.....	6
Варіант № 1.....	7
Тематичний список літератури.....	9
Глосарій.....	10
Варіант № 2.....	12
Тематичний список літератури.....	13
Глосарій.....	14
Варіант № 3.....	15
Тематичний список літератури.....	17
Глосарій.....	18
Варіант № 4.....	19
Тематичний список літератури.....	21
Глосарій.....	22
Варіант № 5.....	23
Тематичний список літератури.....	26
Глосарій.....	26
Варіант № 6.....	27
Тематичний список літератури.....	30
Глосарій.....	30
Варіант № 7.....	31
Тематичний список літератури.....	34
Глосарій.....	35
Варіант № 8.....	36
Тематичний список літератури.....	38
Глосарій.....	39
Варіант № 9.....	40
Тематичний список літератури.....	43
Глосарій.....	43
Варіант № 10.....	44
Тематичний список літератури.....	47
Глосарій.....	47
Додаток А. Зразок оформлення титульної сторінки контрольної роботи...	49

ВСТУП

Сучасні виклики, що постають перед системою публічного управління, вимагають від органів влади нових підходів до забезпечення прозорості, ефективності та відповідальності. Дисципліна "Інституціональне забезпечення публічного управління" покликана дослідити ключові аспекти, які визначають успішність реалізації державних стратегій і програм.

У рамках курсу ми звернемо увагу на розробку стратегій покращення прозорості в роботі місцевих органів влади, оскільки відкрите управління є запорукою довіри громадян. Оцінка ефективності електронного уряду також займе важливе місце, адже сучасні технології можуть суттєво полегшити доступ до інформації та послуг.

Крім того, ми проаналізуємо роль громадських і міжнародних організацій у формуванні політики та контролі за публічними витратами. Це включає вивчення механізмів участі громадськості в процесах ухвалення рішень та моніторингу виконання державних програм.

Дослідження впливу медіа на публічне управління та участі молоді в цьому процесі відкриє нові перспективи для залучення суспільства до управлінських рішень. Важливість медіа в комунікації з громадськістю і формуванні суспільної думки також не може бути недооцінена.

Особливу увагу буде приділено оцінці системи зворотного зв'язку, що дозволяє виявити потреби громадян і адаптувати державну політику до реальних умов. Аналіз впровадження державних програм і роль технологій у публічному управлінні допоможуть визначити найбільш ефективні практики, що відповідають сучасним стандартам управлінської діяльності.

Курс передбачає інтеграцію теоретичних знань з практичними навичками. Студенти матимуть можливість брати участь у семінарах, круглих столах і практичних заняттях, де зможуть обговорювати актуальні проблеми публічного управління та пропонувати інноваційні рішення. Це сприятиме формуванню цілісного уявлення про інституціональне забезпечення публічного управління та підготує майбутніх фахівців до ефективного вирішення завдань у цій важливій сфері.

Завдяки міждисциплінарному підходу, студенти також зможуть розглянути вплив соціально-економічних факторів на публічне управління, що є критично важливим для розуміння складних взаємозв'язків у сучасному суспільстві. Підсумовуючи, даний курс забезпечить основу для глибшого розуміння інституціональних аспектів публічного управління та їх ролі в розвитку демократичних процесів.

Таким чином, дисципліна сприятиме формуванню цілісного уявлення про інституціональне забезпечення публічного управління, підготовці майбутніх фахівців до роботи в умовах швидко змінюваного соціально-економічного середовища.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

Здобувач повинен виконати одну контрольну роботу, яка нараховує 10 варіантів. Варіант контрольної роботи здобувачі обирають самостійно, відповідно останній цифрі шифру. Наприклад, якщо шифр 117 - то здобувач обирає 7 варіант або шифр 130 – 10 варіант.

Контрольна робота виконується в об'ємі не менше 10 машинописних сторінок.

Контрольна робота повинна включати відповіді на теоретичну і практичну частини, яка включає: завдання, ситуацію і тести.

Оформлення контрольної роботи.

1. Титульна сторінка (додаток А) .
2. Друга сторінка – ЗМІСТ, де прописуються теоретичні і практичні розділи контрольної роботи та сторінки.

3. Повні відповіді на кожне теоретичне і практичне завдання контрольної роботи (наприкінці роботи необхідно написати ВИСНОВКИ підкреслюючи, що найважливішого було викладено).

4. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ включають публікації, звертаючи особливу увагу на публікації останніх 5 років, Інтернет-ресурси і роботи останнього року. Список використаної літератури складає 10-15 джерел.

При викладі цитат, основних авторських ідей, відображенні творчого доробку певного автора, слід *обов'язково* посилатися на літературне джерело за зразком: [12, с. 44], де 12 – номер джерела за списком використаної до контрольної роботи літератури, с. 44 – номер сторінки у цьому джерелі.

Оцінюється самостійна робота з написання і повних відповідей на всі теоретичні і практичні завдання теми, оформлення контрольної роботи та результатів співбесіди викладача зі студентом по темі завдань контрольної роботи *у межах 20 балів*.

Всі сторінки роботи повинні бути пронумеровані. Нумеруються всі сторінки роботи до останньої, без пропусків, повторів і літерних додатків. Першою сторінкою вважається титульна, на якій цифра “1” не ставиться. Отже, загальна нумерація роботи починається на наступній сторінці (ЗМІСТ) з цифри “2”. Порядковий номер сторінки проставляється з права її верхнього поля.

Робота має бути представлена у роздрукованому вигляді на одній стороні аркушу паперу форматом А4 (210×297 мм). Гарнітура Times New Roman – 14 кегль, інтервал – 1,5, поля: верхнє та нижнє - 20 мм, лівє - 30 мм, правє - 15 мм. Розмір абзацу у основному тексті роботи – 1,25 см.

У випадку, якщо робота не відповідає переліченим вище вимогам формою або її зміст не розкриває теоретичного питання або невірно виконані практичні завдання, вона не зараховується, а здобувач освіти не допускається до її захисту.

Здобувач зобов'язаний усунути всі зауваження рецензента і знов представити контрольну роботу на перевірку.

ОЦІНЮВАННЯ ТА ЗАХИСТ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЗА НАСТУПНОЮ ШКАЛОЮ

Бали	Оцінка	Характеристика
17-20	відмінно	Оформлення контрольної роботи повністю відповідає встановленим вимогам. Завдання розкриті повно, глибоко і всебічно. Студент демонструє не лише знання теоретичного матеріалу, але й здатність до критичного аналізу, синтезу інформації та застосування знань у нових умовах. Відповіді логічні, послідовні, граматично правильні. Практична частина виконана на високому рівні, із залученням прикладів, порівнянь, графічного чи табличного матеріалу. Використовуються посилання на наукову літературу та додаткові джерела. Демонструється здатність до самостійного мислення, творчого підходу та глибокого аналізу. Відповіді підтверджені конкретними прикладами та доказами. У роботі немає помилок чи недоліків.
10-16	добре	Оформлення контрольної роботи відповідає встановленим вимогам, але з окремими незначними зауваженнями (наприклад, порушення стилістики чи оформлення). Завдання розкриті достатньо повно, демонструється розуміння теоретичного матеріалу. Студент виявляє здатність до аналізу та узагальнення, але вони не завжди є глибокими. Практична частина виконана з певними недоліками, наприклад, недостатня деталізація, поверхневий аналіз або обмежена кількість прикладів. Додаткові джерела використовуються, але не повною мірою. Робота демонструє стійке знання матеріалу, проте не завжди повну інтеграцію теорії та практики. Можуть бути окремі дрібні помилки чи неточності, які не впливають на загальну якість роботи.
6-9	задовільно	Оформлення контрольної роботи частково відповідає вимогам: є помилки у структурі, оформленні або логіці викладення матеріалу. Завдання виконані поверхнево, деякі з них не розкриті або залишилися незрозумілими. У теоретичній частині роботи трапляються неточності, пропуски важливих деталей чи недоліки у викладі. Практична частина виконана неповно, поверхнево, з помилками або без достатньої кількості обґрунтувань. Студент демонструє лише базові знання, які не підкріплені аналізом чи власними висновками. Використання додаткових джерел є обмеженим або відсутнє. Можлива відсутність прикладів, ілюстрацій чи інших засобів обґрунтування. Робота має численні недоліки, але дозволяє оцінити мінімально допустимий рівень засвоєння матеріалу.
5 і менше	незадовільно	Оформлення контрольної роботи не відповідає встановленим вимогам: структура роботи відсутня або неорганізована, спостерігаються грубі помилки в оформленні. Завдання залишаються нерозкритими або виконані неправильно. Теоретичний матеріал викладений поверхнево, без логіки та системності, з численними фактичними помилками. Практична частина відсутня або виконана з грубими помилками, що свідчать про нерозуміння теми. Студент демонструє низький рівень знань і неспроможність аналізувати чи інтерпретувати матеріал. Відповіді не підкріплені прикладами, відсутні посилання на наукову літературу. Робота в цілому вказує на відсутність підготовки до завдання та нездатність опанувати матеріал навіть на базовому рівні. Можуть бути ознаки формального підходу до виконання роботи.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

ВАРІАНТ № 1

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Розкрийте теоретичні питання щодо розробки стратегії покращення прозорості в роботі місцевих органів влади.

1.1. *Поняття прозорості*

- Визначення прозорості: Що таке прозорість у контексті публічного управління? Які основні елементи прозорості?
- Значення прозорості: Чому прозорість є важливою для ефективного функціонування місцевих органів влади?

1.2. *Принципи прозорості*

- Основні принципи: Які принципи лежать в основі прозорості у публічному управлінні (доступність інформації, підзвітність, участь)?
- Етичні аспекти: Як етика впливає на прозорість роботи органів влади?

1.3. *Інституційні фактори*

- Роль інституцій: Яку роль відіграють інституційні структури у забезпеченні прозорості?
- Законодавчі рамки: Які законодавчі акти та регуляції сприяють або перешкоджають прозорості в роботі місцевих органів?

1.4. *Механізми забезпечення прозорості*

- Електронні системи: Як впровадження електронних платформ (наприклад, для публікації бюджетів) може покращити прозорість?
- Громадський контроль: Які механізми громадського контролю можуть бути реалізовані для підвищення прозорості?

1.5. *Вимірювання прозорості*

- Критерії оцінки: Які критерії можуть бути використані для оцінки рівня прозорості місцевих органів влади?
- Інструменти моніторингу: Які інструменти можуть бути впроваджені для моніторингу прозорості?

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Розробка стратегії: Сформулюйте стратегію покращення прозорості в роботі місцевих органів влади. Які заходи можуть бути впроваджені? Зробіть висновок.

2. Ситуація. В Україні місцеві органи влади часто стикаються з критикою щодо недостатньої прозорості та підзвітності у своїй діяльності. Це призводить до недовіри громадян, корупційних ризиків і неефективного використання бюджетних коштів. У відповідь на ці виклики, багато громад і

організацій ініціюють розробку стратегій, які сприятимуть покращенню прозорості.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Що таке прозорість в публічному управлінні?

- а) закритість інформації;
- б) доступність інформації для громадян;
- в) обмежений доступ до даних;
- г) вибіркова доступність.

2. Яка з наведених практик сприяє підвищенню прозорості місцевих органів влади?

- а) монополізація інформації;
- б) відкриті дані;
- в) секретні наради;
- г) коди доступу.

3. Яка роль громадських організацій у покращенні прозорості місцевого управління?

- а) контроль за витратами;
- б) забезпечення конфіденційності;
- в) ініціювання корупційних схем;
- г) закрита звітність.

4. Який інструмент може бути використаний для оцінки прозорості місцевих органів влади?

- а) анкета для службовців;
- б) індекс прозорості;
- в) конфіденційна звітність;
- г) стислий доклад.

5. Які з наступних заходів можуть підвищити прозорість у роботі органів місцевого самоврядування?

- а) проведення відкритих сесій;
- б) закриті звіти;
- в) відмова від публікацій;
- г) обмежена документація.

6. Яка мета розробки стратегії покращення прозорості?

- а) зменшення участі громадян;

- б) збільшення довіри населення;
- в) обмеження доступу до інформації;
- г) закриті платформи.

7. Які технології можуть сприяти прозорості місцевих органів влади?

- а) електронні платформи для звітності;
- б) використання паперових документів;
- в) секретні бази даних;
- г) соціальні мережі без модерації.

8. Який із наступних факторів є перешкодою для прозорості в місцевому управлінні?

- а) відкритість звітів;
- б) відсутність регуляцій;
- в) публічні слухання;
- г) кругли столи.

9. Чому важливо залучати громадськість до процесу прийняття рішень?

- а) для підвищення прозорості та відповідальності;
- б) для обмеження впливу громадян;
- в) для приховування інформації;
- г) для корупційної схеми.

10. Яка роль освіти в покращенні прозорості в місцевому управлінні?

- а) підвищення обізнаності населення;
- б) зменшення доступу до знань;
- в) обмеження участі в процесах;
- г) технологічні бар'єри швидкого доступу.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабін, О. Прозорість і підзвітність місцевого самоврядування: теорія та практика. Київ: Либідь. 2018. С. 45-67.

2. Кравченко, В. Відкриті дані як інструмент прозорості в місцевому управлінні. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 2019. С. 30-52.

3. Український інститут прозорих громад. Стратегія підвищення прозорості в місцевих органах влади. Київ: УІПГ. 2020. С. 12-25.

4. Городніченко, О. Прозорість місцевого самоврядування: проблеми та перспективи. Полтава: Полтавський університет економіки і торгівлі. 2017. С. 78-89.

5. Сивенко, С. Залучення громадськості до процесів управління: роль молоді та громадських організацій. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна. 2021. С. 56-73.

6. Мельник, О. Державне управління та місцеве самоврядування: відкритість, прозорість, підзвітність. Київ: Наукова думка. 2020. С. 100-115.

7. Шевченко, І. Механізми забезпечення прозорості в діяльності органів місцевого самоврядування. Чернівці: Чернівецький національний університет. 2019. С. 22-34.

8. Євдокимов, В. Електронне урядування як засіб підвищення прозорості в публічному управлінні. Київ: Інститут публічного управління. 2018. С. 88-102.

9. Боброва, Т. Громадський контроль та його роль у забезпеченні прозорості місцевої влади. Одеса: Одеський національний університет. 2021. С. 44-60.

10. Національне агентство України з питань державної служби. Методичні рекомендації щодо забезпечення прозорості в органах місцевого самоврядування. Київ: НАДС. 2017. С. 15-30.

ГЛОСАРІЙ З ТЕМИ

1. *Прозорість* – відкритість інформації, що дозволяє громадянам отримувати доступ до даних про діяльність органів влади.

2. *Публічна звітність* – регулярне інформування населення про діяльність та фінансові витрати органів місцевого самоврядування.

3. *Відкриті дані* – дані, які можуть вільно використовуватися, перероблятися і поширюватися без обмежень, що сприяє підвищенню прозорості.

4. *Участь громадськості* – залучення мешканців до процесу прийняття рішень та контролю за їх виконанням.

5. *Аудит* – незалежна перевірка фінансової діяльності органів влади з метою оцінки їх прозорості та ефективності.

6. *Інформаційні технології* – використання цифрових платформ для забезпечення доступу до інформації та комунікації з громадськістю.

7. *Корупція* – зловживання владою для отримання особистої вигоди, що підриває прозорість і довіру до органів влади.

8. *Громадський контроль* – процес, коли громадяни спостерігають за діяльністю влади, щоб забезпечити її підзвітність.

9. *Стратегія прозорості* – план дій, спрямований на підвищення відкритості та доступності інформації від органів місцевого самоврядування.

10. *Комунікаційна політика* – визначення принципів і механізмів, які регулюють обмін інформацією між органами влади та громадськістю.

11. *Зворотний зв'язок* – механізм, що дозволяє громадянам висловлювати свої думки, пропозиції або критичні зауваження щодо діяльності органів влади.

12. *Відповідальність* – зобов'язання органів влади звітувати про свою діяльність та нести відповідальність за вчинки.

13. *Механізми участі* – інструменти, що забезпечують активну участь громадян у прийнятті рішень на місцевому рівні.

14. *Розвиток громадянського суспільства* – процес, що сприяє підвищенню активності та свідомості громадян у питаннях публічного управління.

15. *Етика публічного управління* – принципи, які регулюють поведінку службовців у їхній взаємодії з громадянами та колегами.

ВАРІАНТ № 2

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Розкрийте теоретичні питання щодо оцінки ефективності електронного уряду.

1.1. Визначення електронного уряду

• Що таке електронний уряд?: Які основні компоненти та функції електронного уряду?

• Цілі електронного уряду: Які основні цілі та завдання реалізації електронного уряду?

1.2. Критерії ефективності

• Які критерії використовуються для оцінки ефективності електронного уряду? Наприклад, доступність, зручність використання, швидкість, якість послуг.

• Показники успіху: Які конкретні показники можуть бути використані для вимірювання результатів електронного уряду?

1.3. Вимірювання задоволеності користувачів

• Оцінка користувацького досвіду: Як проводити оцінку задоволеності громадян щодо електронних послуг?

• Методи збору даних: Які методи (анкетування, інтерв'ю) можуть бути використані для збору даних про користувацький досвід?

1.4. Вплив на публічне управління

• Покращення управлінських процесів: Як електронний уряд може покращити ефективність управлінських процесів?

• Прозорість і підзвітність: Яким чином електронний уряд сприяє підвищенню прозорості та підзвітності органів влади?

1.5. Інноваційні технології

• Використання новітніх технологій: Як технології (блокчейн, штучний інтелект) можуть вплинути на ефективність електронного уряду?

• Адаптація технологій: Які технологічні рішення можуть бути впроваджені для підвищення ефективності?

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Оцініть впровадження системи електронного уряду в Україні. Які основні переваги та недоліки ви можете виділити? Які рекомендації можна надати для покращення цієї системи? Зробіть висновок.

2. Ситуація. В Україні розпочалася реалізація програми електронного урядування, спрямована на модернізацію державних послуг, підвищення прозорості та зручності для громадян. В рамках програми було створено портал "Дія", який дозволяє українцям отримувати доступ до державних послуг онлайн, подавати документи, реєструвати бізнес та багато іншого.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Що є основною метою електронного уряду?

- а) зменшення витрат на ІТ;
- б) поліпшення доступу до державних послуг;
- в) підвищення заробітної плати державних службовців;
- г) зменшення кількості чиновників.

2. Який з наведених показників використовується для вимірювання успішності електронного уряду?

- а) кількість завантажень мобільного додатку;
- б) час очікування на телефоні;
- в) рівень задоволеності користувачів;
- г) кількість створених сайтів.

3. Яка з наступних технологій найбільше сприяє розвитку електронного уряду?

- а) хмарні обчислення;
- б) аналогова телефонія;
- в) паперові архіви;
- г) локальні сервери.

4. Який з наступних аспектів не є перевагою електронного уряду?

- а) збільшення прозорості;
- б) зменшення доступності послуг;
- в) економія часу для громадян;
- г) підвищення ефективності роботи державних установ.

5. Який метод найбільш підходить для збору зворотного зв'язку від громадян?

- а) письмові опитування;
- б) особисті зустрічі;
- в) онлайн-опитування;
- г) телефонні дзвінки.

6. Які чинники можуть стати бар'єрами для впровадження електронного уряду?

- а) високий рівень комп'ютерної грамотності населення;
- б) недостатнє фінансування;
- в) висока технологічна готовність;
- г) відкритість державних структур.

7. Який з нижченаведених показників можна використовувати для оцінки витрат на електронний уряд?

- а) кількість онлайн-послуг;
- б) загальні витрати на ІТ-інфраструктуру;
- в) кількість співробітників
- г) кількість наданих консультацій.

8. Яка з наведених стратегій може підвищити ефективність електронного уряду?

- а) запровадження нових регуляцій;
- б) інтеграція з приватним сектором;
- в) ігнорування зворотного зв'язку;
- г) впровадження нових податків.

9. Який показник є ключовим для оцінки ефективності надання державних послуг в електронному уряді?

- а) кількість відвідувань сайту;
- б) час, витрачений на запит;
- в) рівень усвідомленості населення про послуги;
- г) обсяг реклами електронних послуг.

10. Яка роль має бути у держави в розвитку електронного уряду?

- а) забезпечення фінансування та підтримки;
- б) лише контролювати реалізацію проектів;
- в) обмежити доступ до технологій;
- г) відмовитися від інвестицій у технології.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Айвазян, С. Електронне урядування: теорія та практика в Україні. Київ: Нова думка. 2020. С. 45-67.

2. Гавриленко, О. Оцінка ефективності електронного уряду: методологічні підходи. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 2018. С. 25-40.
3. Національна академія державного управління. (2019). Електронне урядування в Україні: виклики та перспективи. Київ: НАДУ. – С. 60-75.
4. Шеремет, О. Цифрові технології в публічному управлінні: аналіз ефективності. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна. 2017. С. 88-102.
5. Петров, В. Механізми оцінки електронних послуг у державному управлінні. Одеса: Одеський національний університет. 2021. С. 34-56.
6. Ткачук, О. Електронне урядування: світовий досвід та українська практика. Київ: Юрінком Інтер. 2020. С. 112-130.
7. Овсянников, І. Електронні послуги та їх вплив на підвищення ефективності державного управління. Дніпро: Дніпровський національний університет. 2019. С. 44-58.
8. Бабич, С. Оцінка якості електронного урядування: методичний підхід. Запоріжжя: Запорізький національний університет. 2021. С. 50-70.
9. Фурдичко, О. Інновації в електронному урядуванні: від теорії до практики. Київ: КНЕУ. 2020. С. 76-94.
10. Кузьменко, Т. Електронне урядування: проблеми та перспективи в Україні. Чернівці: Чернівецький національний університет. 2018. С. 22-36.

ГЛОСАРІЙ

1. *Електронний уряд (e-Government)* – використання інформаційних і комунікаційних технологій для надання державних послуг та поліпшення взаємодії між органами влади та громадянами.
2. *Електронні послуги* – державні послуги, доступні онлайн, що дозволяють громадянам отримувати інформацію та послуги через інтернет.
3. *Доступність* – ступінь, у якому електронні послуги доступні для всіх громадян, включаючи людей з обмеженими можливостями.
4. *Прозорість* – рівень відкритості інформації про діяльність уряду та доступність даних для громадян.
5. *Підзвітність* – механізми, що забезпечують відповідальність урядових органів за їхню діяльність перед громадянами.
6. *Інтерфейс користувача* – дизайн і функціональність веб-платформ, через які громадяни взаємодіють з електронними послугами.
7. *Моніторинг* – процес збору та аналізу даних для оцінки ефективності електронного уряду та якості наданих послуг.
8. *Зворотний зв'язок* – механізм, що дозволяє громадянам висловлювати свої думки та пропозиції щодо електронних послуг.
9. *Критерії оцінки* – набір показників, які використовуються для вимірювання ефективності електронного уряду (наприклад, швидкість надання послуг, задоволеність користувачів).

10. *Інтеграція систем* – процес об'єднання різних інформаційних систем та платформ для покращення обміну даними та взаємодії.

11. *Безпека даних* – заходи, спрямовані на захист особистої інформації та даних громадян від несанкціонованого доступу.

12. *Користувацький досвід (UX)* – загальне враження користувача від взаємодії з електронними послугами, включаючи зручність та ефективність.

13. *Аналіз даних* – процес обробки та вивчення інформації для оцінки результатів електронного уряду та виявлення можливих покращень.

14. *Соціальна інклюзія* – забезпечення рівного доступу до електронних послуг для всіх верств населення, особливо для вразливих груп.

15. *Цифрова грамотність* – рівень знань та навичок громадян у використанні технологій для доступу до електронних послуг.

ВАРІАНТ № 3

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Розкрийте теоретичні питання щодо дослідження ролі громадських організацій.

1.1. Визначення громадських організацій

• Що таке громадська організація?: Які основні характеристики та типи громадських організацій існують?

• Функції громадських організацій: Які ключові функції виконують громадські організації в суспільстві?

1.2. Роль у суспільстві

• Представництво інтересів: Як громадські організації представляють інтереси різних груп населення?

• Залучення громади: Яка роль громадських організацій у залученні громади до процесів прийняття рішень?

1.3. Виклики та обмеження

• Фінансування: Які проблеми виникають у сфері фінансування громадських організацій?

• Супротив з боку держави: Як громадські організації можуть зіткнутися з опором з боку державних структур?

1.4. Оцінка впливу

• Методи оцінки: Які методи можуть бути використані для оцінки ефективності діяльності громадських організацій?

• Показники успіху: Які показники успіху слід використовувати для вимірювання впливу громадських організацій на суспільство?

1.5. Майбутнє громадських організацій

• Тенденції розвитку: Які основні тенденції можна спостерігати у розвитку громадських організацій в Україні та світі?

- Виклики в майбутньому: Які виклики можуть постати перед громадськими організаціями у найближчі роки?

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Проаналізуйте роль громадських організацій у контролі за публічним управлінням в Україні. Як вони впливають на прозорість та підзвітність органів влади? Наведіть приклади успішних ініціатив. Зробіть висновок.

2. Ситуація. В Україні зростання корупції стало серйозною проблемою, що негативно впливає на економіку та довіру до державних інститутів. У цій ситуації громадські організації (ГО) відіграють важливу роль у моніторингу, виявленні корупційних дій та адвокації за зміни в законодавстві.

Надайте приклади діяльності ГО, розкрийте проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених функцій є основною для громадських організацій?

- а) ведення бізнесу;
- б) захист прав громадян;
- в) військова підготовка;
- г) політична діяльність.

2. Які з наступних типів організацій можуть вважатися громадськими?

- а) благодійні фонди;
- б) політичні партії;
- в) державні установи;
- г) комерційні компанії.

3. Яка роль громадських організацій у демократичному суспільстві?

- а) встановлення законодавства;
- б) контроль за діяльністю держави;
- в) організація виборів;
- г) залучення іноземних інвестицій.

4. Яка з наведених стратегій є ефективною для громадських організацій?

- а) відмова від співпраці з іншими організаціями;
- б) активне залучення волонтерів;
- в) ігнорування потреб громади;
- г) фокусування лише на внутрішніх питаннях.

5. *Яка з наступних проблем може виникнути у громадських організацій?*

- а) високий рівень довіри з боку громади;
- б) нестача фінансування;
- в) стійке фінансування;
- г) широка підтримка в медіа.

6. *Як громадські організації можуть впливати на політику?*

- а) організуючи акції протесту;
- б) підтримуючи тільки політичні партії;
- в) ігноруючи громадську думку;
- г) створюючи власні партії.

7. *Яка з наведених діяльностей найбільш характерна для громадських організацій?*

- а) виробництво товарів;
- б) проведення досліджень та аналізу;
- в) виконання державних функцій;
- г) залучення капіталу для бізнесу.

8. *Який з наступних факторів може сприяти розвитку громадських організацій?*

- а) відсутність доступу до інформації;
- б) підвищення рівня освіти населення;
- в) зниження рівня життя;
- г) політична нестабільність.

9. *Яка з наведених характеристик є важливою для успішної діяльності громадських організацій?*

- а) висока ієрархія;
- б) прозорість у фінансах;
- в) ізоляція від суспільства;
- г) конфіденційність всіх рішень.

10. *Яка з наведених форм співпраці є найбільш поширеною для громадських організацій?*

- а) співпраця з урядом;
- б) конкуренція з іншими НУО;
- в) ізоляція від інших організацій;
- г) лише фінансова підтримка.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Качур, В. П. *Громадянське суспільство: теорія і практика*. Київ: Наукова думка. 2015. С. 45-67.

2. Олійник, Л. І. *Роль громадських організацій у формуванні демократичного суспільства*. Харків: ХНУ. 2018. С. 112-130.
3. Шевченко, І. В. *Громадські організації та їх вплив на політику*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2017. С. 88-102.
4. Головка, Т. В. *Громадянське суспільство в Україні: історія, теорія, практика*. Одеса: Астропринт. 2019. С. 34-50.
5. Кравченко, О. О. *Громадські організації в Україні: виклики та перспективи*. Київ: Інститут стратегічних досліджень. 2020. С. 22-40.
6. Федоренко, А. С. *Роль НУО в соціальному розвитку України*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2016. С. 76-89.
7. Тищенко, О. В. *Громадські ініціативи в Україні: від ідеї до реалізації*. Київ: Ліра. 2021. С. 15-29.
8. Левченко, Ю. В. *Громадські організації як фактор суспільних змін*. Дніпро: ДНУ. 2019. С. 50-64.
9. Семків, О. М. *Вплив НУО на формування політики в Україні*. Вінниця: ВНТУ. 2018. С. 102-118.
10. Костюк, Н. В. *Громадські організації та їх роль у захисті прав людини в Україні*. Київ: Наша практика. 2020. С. 30-44.

ГЛОСАРІЙ

1. *Громадська організація (ГО)* – некомерційна організація, створена для реалізації соціальних, культурних, екологічних або інших цілей, що представляють інтереси громадян.
2. *Громадянське суспільство* – сукупність організацій та інституцій, що діють незалежно від держави, сприяючи участі громадян у суспільному житті.
3. *Адвокація* – діяльність, спрямована на підтримку певних соціальних, політичних або економічних змін через вплив на рішення уряду чи інших установ.
4. *Соціальна відповідальність* – принцип, відповідно до якого ГО враховують інтереси суспільства в своїй діяльності та прийнятті рішень.
5. *Волонтерство* – діяльність, що виконується на добровільній основі для підтримки організацій та суспільних проєктів без матеріальної винагороди.
6. *Партнерство* – співпраця між ГО, державними установами та приватним сектором для досягнення спільних цілей.
7. *Участь громадськості* – залучення членів громади до прийняття рішень, реалізації проєктів та оцінки їхньої ефективності.
8. *Моніторинг* – процес спостереження та оцінки виконання програм, проєктів чи політик, реалізованих ГО.
9. *Прозорість* – відкритість інформації про діяльність ГО, фінансування, витрати та результати роботи.

10. *Фінансова сталість* – здатність ГО забезпечувати своє функціонування і реалізацію проектів протягом тривалого часу без залежності від зовнішніх джерел фінансування.

11. *Соціальні інновації* – нові ідеї, стратегії чи підходи, які вирішують соціальні проблеми та потреби громад.

12. *Капацитет організації* – здатність ГО ефективно виконувати свої функції, включаючи наявність ресурсів, знань та навичок.

13. *Соціальні кампанії* – організовані дії ГО для підвищення обізнаності про певні проблеми та залучення громадськості до їх вирішення.

14. *Зворотний зв'язок* – процес отримання інформації від громадськості про діяльність ГО та її вплив на суспільство.

15. *Ресурсний центр* – організація або структура, що надає підтримку, навчання та консультації для розвитку ГО.

ВАРІАНТ № 4

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Розкрийте теоретичні питання щодо впливу міжнародних організацій.

1.1. Визначення міжнародних організацій

- Що таке міжнародна організація?: Які основні характеристики та види міжнародних організацій існують?
- Цілі міжнародних організацій: Які основні цілі та завдання, що переслідують міжнародні організації на глобальному рівні?

1.2. Типи міжнародних організацій

- Міжурядові організації (МГО): Яка роль МГО, такі як ООН, НАТО або ЄС, у формуванні міжнародних відносин?
- Неправительські організації (НПО): Як НПО впливають на глобальні питання, такі як права людини, екологія та розвиток?

1.3. Механізми впливу

- Політичний вплив: Як міжнародні організації можуть впливати на політику країн-членів?
- Економічні механізми: Які фінансові інструменти використовують міжнародні організації для реалізації своїх цілей (гранти, кредити, програми розвитку)?

1.4. Взаємодія з державами

- Співпраця: Як держави взаємодіють з міжнародними організаціями для досягнення спільних цілей?
- Вимоги та рекомендації: Які рекомендації міжнародних організацій можуть вплинути на національну політику?

1.5. Міжнародна безпека

- Роль міжнародних організацій у забезпеченні безпеки: Як міжнародні організації, такі як ООН і НАТО, впливають на міжнародну безпеку та стабільність?
- Конфлікти і кризи: Яку роль відіграють міжнародні організації у вирішенні конфліктів і кризових ситуацій?

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Дослідити вплив міжнародних організацій (наприклад, ООН, ЄС) на інституційні реформи в Україні. Які рекомендації вони надали, і як це вплинуло на систему публічного управління? Зробіть висновок.

2. Ситуація. Після революції гідності в Україні почалися масштабні реформи, зокрема в системі охорони здоров'я. У цьому контексті міжнародні організації, такі як Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), Світовий банк і ЮНІСЕФ, відіграли ключову роль у підтримці реформ.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених організацій є прикладом міжнародної організації?

- а) всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ);
- б) національна асоціація виробників;
- в) місцева громада;
- г) приватна компанія.

2. Яка основна мета міжнародних організацій?

- а) збільшення прибутку;
- б) забезпечення миру та стабільності;
- в) контроль над урядами;
- г) підтримка лише економічних інтересів.

3. Які з наступних функцій виконують міжнародні організації?

- а) розробка міжнародного законодавства;
- б) забезпечення військової підтримки;
- в) організація виборів;
- г) проведення економічних реформ.

4. Яка організація має на меті забезпечення міжнародного розвитку?

- а) Міжнародний валютний фонд (МВФ);
- б) НАТО;
- в) Європейський Союз;
- г) Міжнародна організація праці (МОП).

5. Який з наведених аспектів є критерієм оцінки ефективності міжнародних організацій?

- а) кількість членів;
- б) здатність до вирішення конфліктів;
- в) обсяг фінансування;
- г) рівень бюрократії.

6. Яка з наступних організацій займається захистом прав людини?

- а) Всесвітня організація торгівлі (ВТО);
- б) Amnesty International;
- в) Міжнародний олімпійський комітет (МОК);
- г) Світовий банк.

7. Який вплив міжнародних організацій на національні уряди?

- а) вони мають абсолютну владу;
- б) вони можуть впливати на політику через рекомендації;
- в) вони не мають жодного впливу;
- г) вони контролюють вибори.

8. Яка з наведених організацій працює у сфері екології?

- а) Організація Об'єднаних Націй (ООН);
- б) Міжнародна організація міграції (МОМ);
- в) Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ);
- г) Всесвітній фонд природи (WWF).

9. Яка роль міжнародних організацій у боротьбі з глобальними викликами?

- а) вони сприяють співпраці між країнами;
- б) вони заважають розвитку національних політик;
- в) вони контролюють економіку всіх країн;
- г) вони не мають жодного впливу.

10. Яка з наведених організацій забезпечує фінансову допомогу країнам, що розвиваються?

- а) Організація економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР);
- б) Міжнародний валютний фонд (МВФ);
- в) Світова організація торгівлі (ВТО);
- г) НАТО.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Мельник, О. В. *Вплив міжнародних організацій на розвиток України*. Київ: Наукова думка. 2017. С. 54-72.

2. Гончар, Т. І. *Міжнародні організації в системі української безпеки*. Харків: ХНУ. 2018. С. 88-105.
3. Коваль, П. С. *Роль міжнародних організацій у соціально-економічному розвитку України*. Львів: ЛНУ. 2019. С. 43-59.
4. Іваненко, А. Ю. *Міжнародні організації та їх вплив на українську політику*. Одеса: Астропринт. 2020. С. 75-90.
5. Левченко, С. М. *Взаємодія України з міжнародними організаціями: виклики та можливості*. Київ: Інститут стратегічних досліджень. 2016. С. 112-130.
6. Тищенко, О. О. *Міжнародні організації та їх роль у реформуванні України*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2021. С. 22-38.
7. Федоренко, Н. В. *Вплив міжнародних організацій на права людини в Україні*. Дніпро: ДНУ. 2018. С. 90-106.
8. Кравченко, В. А. *Міжнародні організації в контексті європейської інтеграції України*. Вінниця: ВНТУ. 2019. С. 34-50.
9. Савченко, Т. І. *Міжнародна допомога та її вплив на розвиток громадянського суспільства в Україні*. Київ: Наша практика. 2020. С. 65-81.
10. Гусак, А. В. *Глобальні виклики та роль міжнародних організацій в українських реформах*. Харків: ХНУ. 2021. С. 78-94.

ГЛОСАРІЙ

1. *Міжнародна організація* – група країн або інших суб'єктів міжнародного права, що співпрацюють для досягнення спільних цілей, таких як підтримка миру, економічний розвиток, захист прав людини.
2. *Глобалізація* – процес інтеграції економік, культур та політичних систем на світовому рівні, спричинений розвитком технологій і міжнародної торгівлі.
3. *Права людини* – основні свободи та права, що належать кожній людині, які захищаються міжнародними договорами та конвенціями.
4. *Міжнародне співробітництво* – співпраця між державами та міжнародними організаціями для вирішення глобальних проблем, таких як безпека, охорона навколишнього середовища, охорона здоров'я.
5. *Дипломатія* – процес, через який країни ведуть переговори і спілкуються для досягнення своїх інтересів на міжнародній арені.
6. *Відповідальність* – зобов'язання міжнародних організацій діяти відповідно до міжнародного права та стандартів, враховуючи інтереси усіх держав-членів.
7. *Нормативно-правові акти* – документи, що регулюють діяльність міжнародних організацій та визначають правила взаємодії між державами.
8. *Гуманітарна допомога* – підтримка, що надається міжнародними організаціями країнам або регіонам у надзвичайних ситуаціях, таких як війни чи природні катастрофи.

9. *Економічний розвиток* – процес, спрямований на підвищення рівня життя населення та покращення економічних умов у країнах, що розвиваються, за допомогою міжнародної допомоги та інвестицій.

10. *Конфлікт і миробудування* – заходи, що здійснюються міжнародними організаціями для запобігання, управління та вирішення конфліктів, а також для відновлення миру.

11. *Моніторинг і оцінка* – процес збору та аналізу даних для оцінки ефективності програм і політик міжнародних організацій.

12. *Міжнародні норми* – загальноприйняті принципи та правила, що регулюють відносини між державами в певних сферах, таких як торгівля, екологія, права людини.

13. *Координація* – узгоджені дії різних міжнародних організацій та країн для досягнення спільних цілей та уникнення дублювання зусиль.

14. *Інститут розвитку* – організації, що займаються підтримкою економічного та соціального розвитку країн через фінансування, навчання та технічну допомогу.

15. *Партнерство* - співпраця між державами, міжнародними організаціями та неурядовими організаціями для вирішення глобальних проблем.

ВАРІАНТ № 5

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Визначте теоретичні питання щодо аналізу системи контролю за публічними витратами

1.1. Визначення публічних витрат

- Що таке публічні витрати?: Які основні категорії публічних витрат існують (фінансування соціальних програм, інфраструктурні проекти тощо)?
- Принципи публічних витрат: Які принципи повинні регулювати публічні витрати для забезпечення їхньої ефективності та прозорості?

1.2. Мета та завдання контролю

- Значення контролю за витратами: Яка роль контролю за публічними витратами у запобіганні зловживанням та корупції?
- Основні завдання контролю: Які ключові завдання має система контролю за публічними витратами?

1.3. Інститути контролю

- Державні органи контролю: Які державні інститути (Рахункова палата, Міністерство фінансів) відповідають за контроль за публічними витратами?
- Незалежні організації: Яка роль незалежних організацій і НПО в контролі за публічними витратами?

1.4. Прозорість та підзвітність

- Вимоги до прозорості: Які вимоги до прозорості існують у сфері публічних витрат?

• **Механізми підзвітності:** Які механізми підзвітності застосовуються для органів, відповідальних за використання публічних коштів?

1.5. Взаємодія з міжнародними стандартами

• **Міжнародні стандарти контролю:** Які міжнародні стандарти і рекомендації (наприклад, від Міжнародної організації верховенства права) впливають на систему контролю за публічними витратами в Україні?

• **Адаптація стандартів:** Як країни можуть адаптувати міжнародні стандарти контролю до своїх національних контекстів?

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Вивчіть систему контролю за публічними витратами в Україні. Які існують механізми та інститути для запобігання зловживанням? Які проблеми у цій сфері потребують уваги? Надайте рекомендації для покращення системи контролю. Зробіть висновок.

2. Ситуація. В Україні контроль за публічними витратами зазнав значних змін після революції гідності 2014 року, коли постало питання про необхідність підвищення прозорості та підзвітності в управлінні державними фінансами. Основними інститутами, відповідальними за контроль, є Рахункова палата та Державна аудиторська служба.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених функцій є основною для системи контролю за публічними витратами?

- а) планування бюджету;
- б) витрачання коштів;
- в) моніторинг та оцінка витрат;
- г) збір податків.

2. Який з наступних елементів є частиною системи контролю за публічними витратами?

- а) бюджетний кодекс;
- б) підприємства;
- в) приватний сектор;
- г) споживачі.

3. Яка з наведених структур найчастіше відповідає за контроль за публічними витратами?

- а) Міністерство фінансів;
- б) Національний банк;

- в) Міністерство економіки;
- г) Громадські організації.

4. Яка з наведених методик є ефективною для аналізу публічних витрат?

- а) SWOT-аналіз;
- б) аналіз витрат і вигод;
- в) порівняльний аналіз;
- г) тільки фінансовий аналіз.

5. Який з цих аспектів є важливим для забезпечення прозорості публічних витрат?

- а) закритість інформації;
- б) доступ до даних для громадськості;
- в) ігнорування зворотного зв'язку;
- г) відсутність аудиту.

6. Яка роль аудиту в системі контролю за публічними витратами?

- а) забезпечення виконання фінансових планів;
- б) проведення інвестиційних проектів;
- в) збільшення витрат на управління;
- г) розподіл державних коштів.

7. Яка з наступних практик може покращити контроль за публічними витратами?

- а) використання сучасних технологій для моніторингу;
- б) збільшення бюрократії;
- в) ізоляція від міжнародних стандартів;
- г) відмова від перевірок.

8. Які дані є критично важливими для аналізу публічних витрат?

- а) дані про доходи
- б) дані про витрати
- в) дані про економічний розвиток
- г) усі наведені вище.

9. Яка з наступних проблем може виникнути в системі контролю за публічними витратами?

- а) високий рівень відповідальності;
- б) низька прозорість;
- в) сильний контроль з боку держави;
- г) співпраця з громадськими організаціями.

10. Яка з наведених цілей є основною для системи контролю за публічними витратами?

- а) забезпечення максимізації витрат;

- б) забезпечення ефективного використання ресурсів;
- в) зменшення контролю з боку суспільства;
- г) ігнорування соціальних потреб.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кравченко, А. І. *Система контролю за публічними витратами в Україні: сучасні виклики та перспективи*. Київ: Наукова думка. 2018. С. 56-78.
2. Савченко, Л. В. *Аудит державних фінансів: методологія та практика*. Харків: ХНУ. 2019. С. 43-60.
3. Левченко, М. О. *Контроль за публічними витратами: теорія і практика*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2020. С. 92-112.
4. Шевченко, Т. П. *Фінансовий контроль в Україні: проблеми і рішення*. Одеса: Астропринт. 2017. С. 34-50.
5. Тищенко, О. В. *Механізми контролю за державними витратами: аналіз і рекомендації*. Київ: Інститут стратегічних досліджень. 2021. С. 22-40.
6. Гнатюк, І. Р. *Державний фінансовий контроль: сучасні аспекти*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2018. С. 75-90.
7. Мельник, О. А. *Ефективність контролю за публічними витратами в Україні: досвід та проблеми*. Дніпро: ДНУ. 2016. С. 88-102.
8. Федоренко, А. С. *Аудит державних витрат: роль і значення для публічної політики*. Вінниця: ВНТУ. 2019. С. 50-67.
9. Іваненко, П. В. *Публічні фінанси та контроль за витратами в Україні*. Київ: Наша практика. 2020. С. 30-46.
10. Костюк, Н. В. (2021). *Проблеми і перспективи фінансового контролю в Україні*. Харків: ХНУ. 2021. С. 102-118.

ГЛОСАРІЙ

1. *Публічні витрати* – витрати держави або місцевих органів влади, що фінансуються за рахунок бюджетних коштів для забезпечення громадських потреб.
2. *Бюджетний контроль* – процес перевірки відповідності публічних витрат затвердженому бюджету та законодавству.
3. *Фінансовий аудит* – незалежна перевірка фінансової звітності та діяльності державних органів з метою оцінки їхньої відповідності законодавству та ефективності витрат.
4. *Звітність* – система документів, що відображає результати фінансової діяльності органів влади, включаючи інформацію про витрати, доходи та баланс.
5. *Прозорість* – відкритість інформації про публічні витрати, що дозволяє громадськості контролювати та оцінювати їх ефективність.
6. *Відповідальність* – зобов'язання державних органів звітувати про свої витрати та нести відповідальність за їх ефективність і законність.

7. *Контрольні механізми* – системи та процедури, що забезпечують перевірку, оцінку і корекцію публічних витрат.

8. *Оцінка ефективності* – процес аналізу результативності використання бюджетних коштів у досягненні визначених цілей.

9. *Громадський контроль* – участь громадян у перевірці і моніторингу витрат державних органів для підвищення прозорості та підзвітності.

10. *Бюджетна політика* – загальний напрямок дій уряду щодо формування та використання бюджету, що включає принципи, стратегії та методи управління публічними витратами.

11. *Корупція* – зловживання владою для отримання особистої вигоди, що підриває ефективність системи контролю за публічними витратами.

12. *Ризики* – потенційні загрози, що можуть негативно вплинути на ефективність контролю за публічними витратами.

13. *Моніторинг* – постійне спостереження за виконанням бюджетних програм та витрат з метою виявлення відхилень і вжиття коригуючих заходів.

14. *Аналіз витрат* – процес оцінки структури, динаміки та причин витрат з метою підвищення їх ефективності.

15. *Зворотний зв'язок* – інформація від громадськості або контрольних органів, яка дозволяє вдосконалювати систему контролю за публічними витратами.

ВАРІАНТ № 6

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Аналіз впровадження державних програм

1.1. Що таке державні програми?

- Визначення державних програм як стратегічних документів, що формулюють цілі, завдання, ресурси та механізми реалізації для досягнення суспільних цілей.

1.2. Які етапи впровадження державних програм?

- Планування: Формулювання цілей, аналіз потреб, розробка заходів.
- Реалізація: Виконання запланованих дій, розподіл ресурсів, залучення виконавців.
- Моніторинг і оцінка: Відстеження прогресу, оцінка результатів, корекція заходів.

1.3. Які механізми контролю та оцінки ефективності державних програм?

- Індикатори результативності: Кількісні та якісні показники для оцінки виконання.
- Аудит: Внутрішні та зовнішні перевірки для виявлення ефективності витрат.
- Громадський моніторинг: Залучення громадськості до контролю за реалізацією програм.

1.4. Які основні виклики впровадження державних програм?

- Бюрократичні перепони: Затримки через складні процедури.
- Корупція: Непрозорість у фінансах та ризик зловживань.
- Недостатнє фінансування: Вплив на реалізацію програм через брак ресурсів.

1.5. Які методи аналізу ефективності державних програм?

- Кількісний аналіз: Використання статистичних даних для оцінки результатів.
- Якісний аналіз: Проведення інтерв'ю та опитувань для збору думок учасників.
- Порівняльний аналіз: Вивчення аналогічних програм в інших країнах або регіонах.

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Виберіть конкретну державну програму (наприклад, програму енергетичної ефективності) і проаналізуйте її реалізацію. Які були основні виклики, результати та уроки, які можна винести з цього досвіду? Зробіть висновок.

2. Ситуація. У відповідь на зростаючі виклики в сфері безпеки, Україна запровадила державну програму "Безпечна країна", спрямовану на покращення правопорядку, зменшення рівня злочинності та підвищення безпеки громадян. Програма включає заходи з модернізації поліції, впровадження нових технологій безпеки та співпраці з міжнародними партнерами.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наступних цілей є основною для державних програм?

- а) збільшення прибутків;
- б) поліпшення якості життя населення;
- в) зменшення державного бюджету;
- г) підтримка приватного сектору.

2. Який з етапів є першим у впровадженні державної програми?

- а) моніторинг результатів;
- б) оцінка ефективності;
- в) формулювання мети;
- г) розробка бюджету.

3. Яка з наведених методик використовується для оцінки впровадження державних програм?

- а) SWOT-аналіз;
- б) порівняльний аналіз;
- в) аналіз витрат і вигод;
- г) тільки фінансовий аналіз.

4. Яка з наступних проблем може виникнути під час впровадження державної програми?

- а) висока підтримка з боку населення;
- б) недостатнє фінансування;
- в) чітке планування;
- г) своєчасна звітність.

5. Яка роль громадських організацій у впровадженні державних програм?

- а) ігнорування потреб населення;
- б) підтримка та контроль за виконанням програм;
- в) проведення виборів;
- г) зменшення фінансування.

6. Яка з наведених стратегій може покращити впровадження державних програм?

- а) ігнорування зворотного зв'язку від населення;
- б) забезпечення прозорості та підзвітності;
- в) ускладнення процедур;
- г) обмеження доступу до інформації.

7. Які дані є критично важливими для аналізу впровадження державних програм?

- а) соціально-економічні дані;
- б) дані про витрати;
- в) результати моніторингу;
- г) усі наведені вище.

8. Яка з наведених характеристик є важливою для успішного впровадження державної програми?

- а) чіткість цілей і завдань;
- б) висока ієрархія;
- в) бюрократичність;
- г) обмежені ресурси.

9. Який з етапів включає моніторинг впровадження державних програм?

- а) оцінка ризиків;
- б) збір та аналіз даних;

- в) розробка нових програм;
- г) відмова від перевірок.

10. Яка з наведених цілей є важливою для оцінки ефективності державних програм?

- а) зменшення витрат;
- б) досягнення запланованих результатів;
- в) ізоляція від громадськості;
- г) лише фінансова звітність.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Коваленко, О. П. *Впровадження державних програм в Україні: проблеми та рішення*. Київ: Наукова думка. 2018. С. 45-67.
2. Левченко, І. В. *Аналіз ефективності державних програм: теорія і практика*. Харків: ХНУ. 2019. С. 72-89.
3. Гнатюк, М. О. *Державні програми: управління та моніторинг в Україні*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2020. С. 33-51.
4. Тищенко, О. А. *Методи оцінки впровадження державних програм*. Одеса: Астропринт. 2021. С. 60-78.
5. Федоренко, А. С. *Ефективність державних програм: аналіз і рекомендації*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2017. С. 85-99.
6. Савченко, Т. І. *Моніторинг та оцінка державних програм в Україні*. Дніпро: ДНУ. 2019. С. 50-67.
7. Іваненко, Ю. В. *Впровадження соціальних програм: досвід та виклики*. Вінниця: ВНТУ. 2018. С. 22-36.
8. Кравченко, Н. В. *Аналіз державних інвестиційних програм в Україні*. Київ: Наша практика. 2020. С. 70-90.
9. Мельник, О. А. *Стратегічне управління державними програмами: нові підходи*. Харків: ХНУ. 2021. С. 101-115.
10. Гусак, А. Р. *Управління проектами в контексті державних програм*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2019. С. 40-58.

ГЛОСАРІЙ

1. *Державна програма* – комплекс заходів, спрямованих на досягнення певних цілей у соціально-економічній, екологічній або інших сферах, що фінансується з державного бюджету.
2. *Впровадження програми* – процес реалізації запланованих заходів, включаючи організацію ресурсів, виконання заходів та моніторинг результатів.
3. *Оцінка ефективності* – аналіз результатів програми для визначення її досягнень у співвідношенні з витратами та запланованими цілями.

4. *Моніторинг* – регулярне спостереження за ходом виконання програми, що дозволяє виявляти відхилення від плану і вчасно вживати коригувальні заходи.

5. *Цільові показники* – конкретні, вимірювані критерії, за якими оцінюється успішність виконання програми.

6. *Зворотний зв'язок* – процес отримання інформації від учасників програми та бенефіціарів про її реалізацію, що дозволяє вносити зміни у стратегію впровадження.

7. *Фінансування програми* – джерела та обсяги коштів, необхідні для реалізації заходів програми, включаючи державний бюджет, гранти, кредити тощо.

8. *Стратегічне планування* – процес визначення цілей і пріоритетів державної програми на основі аналізу потреб і ресурсів.

9. *Аналіз ризиків* – виявлення потенційних загроз, що можуть вплинути на успішне виконання програми, та розробка заходів для їх мінімізації.

10. *Координація* – забезпечення взаємодії між різними державними органами, неурядовими організаціями та іншими учасниками програми.

11. *Аудит* – незалежна перевірка виконання програми, яка оцінює дотримання законодавства, досягнення цілей та ефективність використання ресурсів.

12. *Прозорість* – відкритість інформації про цілі, ресурси та результати програми для забезпечення довіри громадськості.

13. *Громадське обговорення* – процес залучення громадян до обговорення та формування державної програми, що сприяє більшій обізнаності та участі.

14. *Оцінка впливу* – аналіз наслідків реалізації програми на суспільство, економіку або навколишнє середовище.

15. *Індикатори* – специфічні показники, які використовуються для вимірювання прогресу і результатів виконання програми.

ВАРІАНТ № 7

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Дослідження ролі технологій у публічному управлінні

1.1. Які основні технології використовуються в публічному управлінні?

- Електронне урядування: Впровадження онлайн-платформ для взаємодії з громадянами (портали державних послуг).

- Системи управління даними: Використання баз даних для аналізу та прийняття рішень.

- Аналіз великих даних: Збір і обробка великих обсягів даних для виявлення трендів і прийняття рішень.

- Мобільні технології: Використання мобільних додатків для підвищення доступності державних послуг.

1.2. Яка роль технологій у підвищенні прозорості та підзвітності?

- Публічний доступ до інформації: Технології дозволяють громадянам отримувати доступ до інформації про діяльність органів влади.

- Моніторинг та оцінка: Використання технологій для моніторингу виконання державних програм і послуг.

- Громадська участь: Технології можуть стимулювати активність громадян через онлайн-опитування та платформи для зворотного зв'язку.

1.3. Як технології впливають на ефективність державного управління?

- Оптимізація процесів: Автоматизація рутинних процесів знижує час виконання та підвищує продуктивність.

- Покращення комунікацій: Технології сприяють швидшій та ефективнішій комунікації між державними органами та громадянами.

- Зниження витрат: Використання електронних систем може знизити адміністративні витрати.

1.4. Які виклики виникають при впровадженні технологій у публічному управлінні?

- Кібербезпека: Загрози зловживання даними та кібератаки на державні системи.

- Цифровий розрив: Нерівний доступ до технологій серед різних груп населення.

- Опір змінам: Супротив з боку співробітників державних органів, які можуть побоюватися змін у своїй роботі.

1.5. Яка роль міжнародного досвіду у впровадженні технологій в Україні?

- Обмін найкращими практиками: Вивчення успішних прикладів електронного урядування в інших країнах.

- Технічна допомога: Партнерство з міжнародними організаціями для отримання фінансування та технічної експертизи.

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Проаналізуйте, як технології (наприклад, блокчейн, штучний інтелект) можуть бути впроваджені в публічному управлінні для покращення прозорості та підзвітності. Які перспективи та виклики це може принести? Зробіть висновок.

2. Ситуація. У відповідь на зростаючі виклики в сфері безпеки, Україна запровадила державну програму "Безпечна країна", спрямовану на покращення правопорядку, зменшення рівня злочинності та підвищення безпеки громадян. Програма включає заходи з модернізації поліції, впровадження нових технологій безпеки та співпраці з міжнародними партнерами.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених технологій найбільше вплинула на публічне управління?

- a) Хмарні обчислення
- b) Виробничі потоки
- c) Традиційні паперові документи
- d) Телефонний зв'язок.

2. Яка з наступних цілей використання технологій у публічному управлінні?

- a) Зменшення прозорості
- b) Підвищення ефективності управлінських процесів
- c) Ускладнення доступу до інформації
- d) Зниження рівня обслуговування.

3. Яка технологія допомагає у зборі та аналізі даних для прийняття управлінських рішень?

- a) блокчейн;
- б) великі дані (Big Data);
- в) звичайні таблиці;
- г) ручний облік.

4. Яка з наведених технологій може сприяти електронному уряду?

- a) соціальні мережі
- б) аналітичні платформи
- в) мобільні додатки для громадян
- г) усі наведені вище.

5. Який з наступних аспектів є критично важливим для впровадження технологій у публічному управлінні?

- a) високий рівень бюрократії;
- б) підтримка з боку уряду;
- в) ігнорування потреб громадян;
- г) обмеження доступу до інформації.

6. Яка з цих проблем може виникнути внаслідок впровадження нових технологій у публічному управлінні?

- a) втрата даних;
- б) підвищення продуктивності;

- в) збільшення прозорості;
- г) поліпшення обслуговування громадян.

7. *Яка роль навчання та підготовки персоналу у впровадженні технологій у публічному управлінні?*

- а) не має значення;
- б) ключова для успішної адаптації;
- в) важлива лише для керівників;
- г) може бути проігнорована.

8. *Яка з наведених технологій дозволяє зменшити витрати на управлінські процеси?*

- а) автоматизація;
- б) ручне введення даних;
- в) виробничі процеси;
- г) паперовий облік.

9. *Який з цих аспектів підвищує довіру громадян до публічного управління?*

- а) прозорість у використанні технологій;
- б) секретність інформації;
- в) висока бюрократія;
- г) обмежений доступ до послуг.

10. *Яка з наведених технологій використовується для забезпечення зворотного зв'язку від громадян?*

- а) соціальні мережі;
- б) веб-сайти урядів;
- в) онлайн-опитування;
- г) усі наведені вище.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Левченко, О. В. *Технології в публічному управлінні: сучасні виклики та рішення*. Київ: Наукова думка. 2020. С. 56-78.

2. Кравченко, М. І. *Електронне урядування в Україні: стан і перспективи розвитку*. Харків: ХНУ. 2019. С. 45-67.

3. Савченко, Т. І. *Інформаційні технології в публічному секторі: ефективність та інновації*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2021. С. 88-102.

4. Гончар, В. А. *Роль цифрових технологій у модернізації публічного управління*. Одеса: Астропринт. 2018 С. 30-49.

5. Тищенко, О. О. *Технологічні інновації в системі державного управління України*. Черкаси: Черкаський національний університет. С. 22-39.

6. Федоренко, А. С. *Електронне урядування як інструмент підвищення ефективності управління*. Дніпро: ДНУ. 2017. С. 77-92.
7. Іваненко, Ю. В. *Дослідження інформаційних технологій в управлінні: теорія та практика*. Вінниця: ВНТУ. 2021. С. 101-115.
8. Гусак, Н. В. *Системи управління даними в публічному секторі: сучасні підходи*. Київ: Наша практика. 2019. С. 40-60.
9. Мельник, О. А. *Впровадження ІТ-технологій у державному управлінні: аналіз досвіду*. Харків: ХНУ. 2018. С. 65-80.
10. Костюк, П. С. (2020). *Цифровізація публічного управління: виклики та можливості для України*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2020. С. 55-74.

ГЛОСАРІЙ

1. *Публічне управління* – процес управління державними справами, що включає реалізацію політики, надання послуг та взаємодію з громадянами.
2. *Інформаційні технології (ІТ)* – сукупність програмного та апаратного забезпечення, яке використовується для обробки, зберігання та передачі інформації.
3. *Електронне урядування (e-Government)* – використання ІТ для покращення доступу до державних послуг та забезпечення взаємодії між урядом і громадянами.
4. *Цифрова трансформація* – процес інтеграції цифрових технологій у всі аспекти публічного управління, що змінює способи надання послуг і взаємодії з громадянами.
5. *Відкриті дані* – дані, які доступні для використання, аналізу та переробки, що сприяє прозорості і підзвітності органів влади.
6. *Аналітика даних* – процес збору, обробки та аналізу даних для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.
7. *Системи управління інформацією* – технологічні рішення, які забезпечують організацію, зберігання і обробку інформації в державних установах.
8. *Автоматизація процесів* – впровадження технологій для спрощення і пришвидшення адміністративних процедур у публічному управлінні.
9. *Соціальні мережі* – онлайн-платформи, які використовуються для комунікації між громадянами та органами влади, забезпечуючи зворотний зв'язок і участь громадськості.
10. *Мобільні технології* – використання смартфонів та інших мобільних пристроїв для доступу до державних послуг та інформації.
11. *Кібербезпека* – заходи, що вживаються для захисту інформаційних систем та даних від несанкціонованого доступу і кіберзагроз.
12. *Електронні послуги* – державні послуги, доступні онлайн, що дозволяють громадянам взаємодіяти з урядом без відвідування офісів.

13. *Платформи взаємодії* – технологічні рішення, що забезпечують інтеграцію різних державних послуг і спрощують доступ до них для громадян.

14. *Дані про управлінські рішення* – інформація, яка використовується для оцінки результативності політик і програм у публічному управлінні.

15. *Електронна демократія* – використання технологій для залучення громадян до процесів прийняття рішень, підвищення прозорості та участі в управлінні.

ВАРІАНТ № 8

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Оцінка впливу медіа на публічне управління.

1.1. *Яка роль медіа в системі публічного управління?*

- Медіа виступає каналом комунікації між державними органами та громадськістю, забезпечуючи інформаційну прозорість і підзвітність.

1.2. *Як медіа можуть впливати на формування громадської думки?*

- Інформаційний вплив: Медіа формують сприйняття політики та рішень органів влади через новини, аналітичні матеріали та коментарі експертів.

- Агітація та пропаганда: Використання медіа для популяризації певних політичних ідей чи особистостей.

1.3. *Які механізми впливу медіа на публічне управління?*

- Моніторинг та розслідування: Журналісти виконують роль контролерів, виявляючи корупцію та зловживання з боку державних службовців.

- Публічні дискусії: Медіа сприяють обговоренню важливих суспільних питань, впливаючи на формування політики.

- Соціальні мережі: Зростаюча роль платформ для обговорення державних ініціатив, що дозволяє швидше реагувати на суспільні потреби.

1.4. *Які ризики існують у взаємодії медіа та публічного управління?*

- Дезінформація: Поширення неправдивої інформації, яка може дестабілізувати суспільство та підірвати довіру до влади.

- Маніпуляції: Використання медіа для політичних маніпуляцій і просування інтересів окремих груп.

- Кризові ситуації: Неправильне висвітлення подій може призвести до паніки або протестів.

1.5. *Яка роль нових медіа у публічному управлінні?*

- Доступність інформації: Нові медіа забезпечують швидкий доступ до інформації та дозволяють громадянам брати участь у дискусіях.

- Підвищення залученості: Соціальні мережі та блоги можуть стати платформами для обговорення та формування громадської думки.

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Дослідити роль ЗМІ у формуванні громадської думки про публічне управління в Україні. Як медіа впливають на прозорість і підзвітність органів влади? Зробіть висновок.

2. Ситуація. Пандемія COVID-19 стала величезним викликом для системи публічного управління в Україні. У цей період медіа відіграли ключову роль у комунікації між державними органами та населенням, надаючи інформацію про епідемію, заходи безпеки та вакцинацію.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених функцій медіа є важливою для публічного управління?

- а) реклама товарів;
- б) інформування громадськості про державну політику;
- в) підтримка політичних партій;
- г) забезпечення розваг.

2. Як медіа можуть впливати на формування громадської думки?

- а) через поширення інформації;
- б) ігнорування важливих питань;
- в) лише через платні оголошення;
- г) тільки в прямому ефірі.

3. Яка з цих проблем може виникнути внаслідок негативного впливу медіа на публічне управління?

- а) збільшення прозорості;
- б) підрив довіри до державних інститутів;
- в) підвищення обізнаності громадян;
- г) покращення відносин з громадськістю.

4. Яка з наведених стратегій може допомогти в управлінні медіа-впливом?

- а) ігнорування медіа;
- б) створення відкритого діалогу з журналістами;
- в) заборона критики з боку медіа;
- г) обмеження доступу до інформації.

5. Який з аспектів медіа є критично важливим для демократичного публічного управління?

- а) підтримка лише однієї політичної партії
- б) незалежність медіа
- в) централізація інформації
- г) відсутність конкуренції між ЗМІ.

6. Який з наступних форматів медіа найбільше сприяє залученню громадян до участі у публічному управлінні?

- а) соціальні мережі;
- б) телевізійні новини;
- в) паперові газети;
- г) рекламні ролики.

7. Який з наведених підходів допомагає оцінити вплив медіа на публічне управління?

- а) аналіз публікацій у ЗМІ;
- б) лише фінансові звіти;
- в) соціологічні дослідження;
- г) а та в.

8. Яка з наведених форм медіа може бути найбільш ефективною для оперативного реагування на суспільні проблеми?

- а) онлайн-платформи;
- б) традиційні телеканали;
- в) радіостанції;
- г) друковані видання.

9. Який з наступних наслідків може виникнути через позитивний вплив медіа на публічне управління?

- а) зниження соціальної активності;
- б) підвищення рівня довіри до держави;
- в) ізоляція громадян від прийняття рішень;
- г) зменшення інформаційної відкритості.

10. Яка з наведених рекомендацій може підвищити ефективність співпраці між публічним управлінням та медіа?

- а) проведення спільних інформаційних кампаній;
- б) заборона на спілкування з журналістами;
- в) обмеження доступу до інформації
- г) ігнорування медійних запитів.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Коваленко, Т. І. *Вплив медіа на публічне управління в Україні: аналіз і висновки*. Київ: Наукова думка. 2019. С.34-58.

2. Савченко, О. В. *Мас-медіа як інструмент впливу на державну політику*. Харків: ХНУ. 2020. С.42-66.
3. Левченко, І. Р. *Роль медіа у формуванні громадської думки щодо публічного управління*. Львів: ЛНУ. 2021. С.77-91.
4. Тищенко, А. П. *Комунікаційні стратегії медіа в контексті публічного управління*. Одеса: Астропринт. 2018. С.50-70.
5. Гнатюк, В. М. *Медіа і їх вплив на соціальні процеси в Україні*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2019. С.88-104.
6. Федоренко, Н. Ю. *Дослідження впливу медіа на політичні рішення в Україні*. Дніпро: ДНУ. 2020. С.22-38.
7. Іваненко, М. О. *Медіа та публічне управління: взаємодія і виклики*. Вінниця: ВНТУ. 2021. С.35-50.
8. Гусак, А. Р. *Вплив інформаційних технологій на медіапейзаж України*. Київ: Наша практика. 2018. С.60-78.
9. Кравченко, О. В. *Масова інформація як чинник формування публічної політики*. Харків: ХНУ. 2017. С. 100-115.
10. Мельник, Т. С. *Аналіз впливу медіа на суспільні зміни в Україні*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2020. С. 44-62.

ГЛОСАРІЙ

1. *Медіа* – різноманітні платформи і канали, які використовуються для поширення інформації, включаючи друковані видання, радіо, телебачення та онлайн-ресурси.
2. *Публічне управління* – процес управління державними справами, що включає реалізацію політики, надання послуг та взаємодію з громадянами.
3. *Вплив медіа* – ефект, який медіа мають на суспільну думку, політичні рішення та поведінку громадян.
4. *Прозорість* – відкритість інформації про діяльність уряду, що дозволяє громадськості контролювати дії державних органів.
5. *Зворотний зв'язок* – інформація від медіа або громадськості, що дозволяє органам влади адаптувати свою діяльність на основі громадської реакції.
6. *Аналіз контенту* – метод дослідження, що передбачає систематичне вивчення змісту медіа для виявлення тенденцій, тем і впливу на публічне управління.
7. *Громадська думка* – сукупність поглядів, думок і переконань населення щодо певних питань, що формуються під впливом медіа.
8. *Медійна грамотність* – навички і знання, що дозволяють громадянам критично сприймати інформацію з медіа та оцінювати її достовірність.
9. *Експертна оцінка* – аналіз впливу медіа на публічне управління, здійснений фахівцями в цій сфері.

10. *Комунікаційна стратегія* – план дій, спрямований на ефективне використання медіа для донесення інформації до громадськості.

11. *Соціальні мережі* – онлайн-платформи, що дозволяють громадянам взаємодіяти з медіа та обмінюватися інформацією, впливаючи на публічне управління.

12. *Репутація* – сприйняття державних органів громадськістю, яке може бути під впливом медійних повідомлень.

13. *Критичний аналіз* – оцінка медійного контенту для визначення його впливу на політичні рішення та соціальні процеси.

14. *Публікації* – статті, звіти та інші матеріали, що аналізують діяльність державних органів, їхні успіхи і недоліки.

15. *Моніторинг медіа* – процес відстеження і аналізу висвітлення державних справ у медіа з метою оцінки їхнього впливу на публічне управління.

ВАРІАНТ № 9

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Вивчення ролі молоді в публічному управлінні.

1.1. Яке визначення "молоді" в контексті публічного управління?

• Молодь зазвичай визначається як люди віком від 14 до 30 років, але конкретні межі можуть варіюватися в залежності від соціальних, культурних і політичних контекстів.

1.2. Яка роль молоді в процесах публічного управління?

• Активація громадянського суспільства: Молодь може відігравати важливу роль у формуванні та активізації громадянських ініціатив.

• Інновації та креативність: Молоді люди можуть приносити нові ідеї, технології та методи в управлінські практики.

1.3. Які механізми залучення молоді до публічного управління?

• Консультативні ради: Створення молодіжних консультаційних рад при державних органах, які сприяють участі молоді в прийнятті рішень.

• Програми стажування та волонтерства: Запровадження програм, які дозволяють молодим людям отримати досвід роботи в державних установах.

1.4. Які переваги залучення молоді до публічного управління?

• Свіжі погляди на проблеми: Молодь може пропонувати нові рішення для існуючих соціальних і економічних викликів.

• Підвищення легітимності: Залучення молоді до управлінських процесів може підвищити довіру до державних органів і поліпшити їх імідж.

• Розвиток навичок: Участь молоді в управлінні сприяє розвитку їхніх професійних навичок і компетенцій.

1.5. Які можливості для розвитку молоді в публічному управлінні?

• Освітні програми: Введення курсів і тренінгів, що навчають молодь основам публічного управління.

• Міжнародний досвід: Залучення молоді до міжнародних програм обміну, які дозволяють отримати новий досвід і знання.

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Проаналізуйте, як молодь може впливати на публічне управління (через волонтерство, участь у місцевих виборах тощо). Які ініціативи підтримують молодіжну активність у цій сфері? Зробіть висновок.

2. Ситуація. У Києві група молодих активістів ініціювала проект "Зелене місто", метою якого є залучення молоді до розробки і реалізації екологічної політики на місцевому рівні. Ініціатива отримала підтримку від кількох місцевих організацій та активістів.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наступних ролей може виконувати молодь у публічному управлінні?

- а) консультанти з питань молодіжної політики;
- б) лише споживачі послуг;
- в) аудитори бюджету;
- г) виключно волонтери.

2. Який з аспектів є критично важливим для залучення молоді до публічного управління?

- а) відсутність можливостей для участі;
- б) освіта та навчання;
- в) секретність прийняття рішень;
- г) бюрократичні бар'єри.

3. Яка форма участі молоді в публічному управлінні є найбільш поширеною?

- а) участь у виборах;
- б) членство в політичних партіях;
- в) активізм та волонтерство;
- г) публікації в ЗМІ.

4. Яка з наведених проблем може виникнути через недостатнє залучення молоді в управлінські процеси?

- а) зростання інтересу до державних справ;
- б) втрата нових ідей та інновацій;
- в) підвищення довіри до держави;
- г) зменшення активності громадян.

5. Яка з наведених ініціатив може сприяти залученню молоді до публічного управління?

- а) створення молодіжних рад;
- б) зменшення фінансування молодіжних програм;
- в) ігнорування думки молоді;
- г) лише організація семінарів.

6. Яка роль соціальних мереж у залученні молоді до публічного управління?

- а) вони не мають значення;
- б) вони сприяють обміну інформацією та ідеями;
- в) вони створюють негативний імідж уряду;
- г) вони замінюють традиційні форми участі.

7. Яка з наведених характеристик є важливою для успішної співпраці між молоддю та державою?

- а) відсутність комунікації;
- б) відкритість та доступність;
- в) ізоляція молоді від процесу прийняття рішень;
- г) бюрократична складність.

8. Яка з наведених форм навчання може підвищити обізнаність молоді про публічне управління?

- а) тренінги та семінари;
- б) лише теоретичні лекції;
- в) виключно практичний досвід;
- г) відмова від навчання.

9. Який з наслідків залучення молоді до публічного управління є позитивним?

- а) зменшення інтересу до політики;
- б) підвищення інноваційності рішень;
- в) підвищення бюрократії;
- г) ізоляція від суспільства.

10. Яка з наведених організацій може допомогти в підтримці молоді в публічному управлінні?

- а) міжнародні молодіжні організації;
- б) лише місцеві підприємства;
- в) тільки політичні партії;
- г) приватні компанії.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Левченко, О. А. *Роль молоді у формуванні публічної політики в Україні*. Київ: Видавництво "Наукова думка". 2019. С. 45-68.
2. Кравченко, М. І. *Молодь та участь у публічному управлінні: виклики і можливості*. Харків: ХНУ. 2020. С. 30-55.
3. Савченко, Т. В. *Соціальні ініціативи молоді: вплив на публічне управління*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2018. С. 77-90.
4. Гнатюк, А. Р. *Молодь як агент змін у публічному управлінні*. Одеса: Астропринт. 2021. С. 58-72.
5. Федоренко, Н. Ю. *Активність молоді в соціально-політичному житті України*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2017. С. 88-101.
6. Тищенко, О. А. *Участь молоді у формуванні державної політики: дослідження та висновки*. Дніпро: ДНУ. 2019. С. 40-57.
7. Іваненко, Ю. В. *Молодіжні ініціативи в публічному секторі: аналіз досвіду*. Вінниця: ВНТУ. 2020. С. 22-39.
8. Костюк, П. С. *Вплив молоді на розвиток демократичних процесів в Україні*. Київ: Наша практика. 2021. С. 66-82.
9. Гусак, В. М. *Молодь і громадянська активність: нові тенденції в управлінні*. Харків: ХНУ. 2018. С. 92-107.
10. Мельник, О. І. *Соціальні медіа та молодь: нові можливості для участі в публічному управлінні*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2019. С. 44-60.

ГЛОСАРІЙ

1. *Молодь* – соціальна група, що охоплює молодих людей, зазвичай у віці від 14 до 35 років, яка активно залучена до суспільного життя.
2. *Публічне управління* – процес управління державними справами, включаючи реалізацію політики, надання послуг і взаємодію з громадянами.
3. *Активна громадянська позиція* – готовність молоді брати участь у соціально-політичних процесах, висловлювати свої думки та діяти на благо суспільства.
4. *Участь молоді* – залучення молодих людей до процесів прийняття рішень, розробки та реалізації державних програм і проектів.
5. *Громадські організації* – неурядові організації, що представляють інтереси молоді та займаються питаннями їхнього розвитку та участі в суспільстві.
6. *Освітні програми* – ініціативи, спрямовані на підвищення обізнаності молоді про права, обов'язки та можливості в публічному управлінні.
7. *Інновації* – нові ідеї, підходи або технології, які молодь може впроваджувати в державне управління для покращення його ефективності.

8. *Волонтерство* – безкоштовна діяльність молоді на користь суспільства, що сприяє їхньому розвитку та залученню до громадських процесів.

9. *Політична активність* – участь молоді в політичних процесах, таких як вибори, акції протесту та дебати.

10. *Соціальні мережі* – платформи, через які молодь може висловлювати свої думки, обмінюватися ідеями та організовуватися для спільних дій.

11. *Партнерство* – співпраця між молоддю, урядом та іншими соціальними групами для реалізації спільних ініціатив.

12. *Підтримка молодіжних ініціатив* – зусилля держави та громадських організацій, спрямовані на підтримку проектів і заходів, ініційованих молоддю.

13. *Форуми та конференції* – заходи, на яких молодь може обговорювати важливі питання, ділитися досвідом та представляти свої ідеї.

14. *Слухання молоді* – процес, за якого державні органи враховують думки та пропозиції молодих людей при розробці політики.

15. *Молодіжна політика* – комплекс заходів і стратегій, спрямованих на підтримку розвитку молоді та їхню активну участь у суспільному житті.

ВАРІАНТ № 10

ТЕОРЕТИЧНА ЧАСТИНА

1. Оцінка системи зворотного зв'язку в публічному управлінні.

1.1. Що таке система зворотного зв'язку?

• Система зворотного зв'язку - це механізм, через який інформація про результати діяльності (ефективність, задоволеність, проблеми) повертається до відповідних органів або осіб, щоб забезпечити корекцію дій і вдосконалення процесів.

1.2. Які види зворотного зв'язку існують у публічному управлінні?

• Оперативний зворотний зв'язок: Надається безпосередньо під час виконання управлінських завдань, дозволяючи миттєво коригувати дії.

• Стратегічний зворотний зв'язок: Оцінка результатів діяльності на довгостроковій основі для формування стратегічних рішень.

• Позитивний і негативний зворотний зв'язок: Позитивний акцентує увагу на досягненнях, тоді як негативний вказує на недоліки та проблеми.

1.3. Яка роль зворотного зв'язку в процесі прийняття рішень?

• Зворотний зв'язок надає інформацію, яка допомагає керівникам усвідомлювати наслідки своїх рішень, вносити корективи, оцінювати ефективність та адаптувати стратегії відповідно до потреб громадян.

1.4. Які інструменти використовуються для збору зворотного зв'язку?

- Анкети та опитування: Для збору думок і задоволеності громадян.
- Фокус-групи: Обговорення з представниками громади для глибшого розуміння проблем.
- Аналіз даних: Використання статистичних методів для оцінки ефективності програм і послуг.
- Соціальні мережі: Платформи для отримання відгуків і коментарів від громадян.

1.5. Як оцінити ефективність системи зворотного зв'язку?

- Аналіз результатів: Оцінка змін у якості послуг і задоволеності громадян до і після впровадження зворотного зв'язку.
- Моніторинг реагування: Відстеження, як органи влади реагують на отриманий зворотний зв'язок.
- Зворотний зв'язок про зворотний зв'язок: Оцінка думок громадян про те, наскільки їхній зворотний зв'язок враховується.

ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

1. Завдання. Проаналізуйте, як органи публічного управління збирають та використовують зворотний зв'язок від громадян. Які механізми працюють ефективно, а які потребують покращення? Зробіть висновок.

2. Ситуація. У Харкові міська влада запровадила нову систему зворотного зв'язку для поліпшення якості медичних послуг у міських лікарнях та поліклініках. Мета - отримати реальні дані про рівень задоволеності пацієнтів та виявити проблеми, що існують у сфері охорони здоров'я.

Розкрийте позитивні аспекти, проблеми, можливі шляхи розв'язання та зробіть висновки.

3. Тестові завдання. У кожному питанні оберіть одну правильну відповідь.

1. Яка з наведених функцій є основною для системи зворотного зв'язку в публічному управлінні?

- а) моніторинг витрат;
- б) збір і аналіз інформації від громадян;
- в) підтримка адміністративних процедур;
- г) удосконалення фінансової звітності.

2. Яка форма зворотного зв'язку є найбільш ефективною для публічного управління?

- а) анонімні опитування;
- б) офіційні звіти;

- в) прямі інтерв'ю;
- г) лише коментарі в ЗМІ.

3. Який з наступних аспектів є критично важливим для успішної системи зворотного зв'язку?

- а) ігнорування думки громадян;
- б) прозорість процесу збору даних;
- в) високий рівень бюрократії;
- г) обмеження доступу до інформації.

4. Яка з наведених проблем може виникнути через відсутність зворотного зв'язку в публічному управлінні?

- а) поліпшення прийняття рішень;
- б) невідповідність політики потребам громадян;
- в) зростання довіри до влади
- г) підвищення рівня обізнаності населення.

5. Яка з наступних технологій може бути використана для збору зворотного зв'язку?

- а) соціальні мережі;
- в) традиційні паперові анкети;
- в) онлайн-опитування;
- г) усі наведені вище.

6. Яка роль зворотного зв'язку у процесі прийняття рішень у публічному управлінні?

- а) важливість не має;
- б) дозволяє враховувати думки та потреби громадян;
- в) виключно формальна;
- г) створює додаткові труднощі.

7. Яка з наведених практик може покращити систему зворотного зв'язку?

- а) регулярне оновлення інформації про результати;
- б) ігнорування результатів опитувань;
- в) секретність у звітуванні;
- г) обмеження зворотного зв'язку лише до виборів.

8. Яка з наведених метрик може бути використана для оцінки ефективності системи зворотного зв'язку?

- а) кількість отриманих відгуків;
- б) якість аналізу отриманих даних;
- в) вплив на рішення, що приймаються;
- г) усі наведені вище.

9. *Яка з наступних проблем може виникнути при зборі зворотного зв'язку?*

- а) низька участь громадян;
- б) підвищення прозорості;
- в) поліпшення взаємодії;
- г) збільшення довіри до управлінських структур.

10. *Яка з наведених рекомендацій може допомогти покращити зворотний зв'язок у публічному управлінні?*

- а) створення доступних каналів для зв'язку з громадянами;
- б) закриття офісів для збору зворотного зв'язку;
- в) ігнорування критичних відгуків;
- г) лише проведення опитувань раз на рік.

ТЕМАТИЧНИЙ СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Левченко, Т. П. *Система зворотного зв'язку в публічному управлінні: теорія та практика*. Київ: Видавництво "Наукова думка". 2019. С. 45-67.

2. Кравченко, О. А. *Оцінка ефективності системи зворотного зв'язку в державному управлінні*. Харків: ХНУ. 2020. С.30-55.

3. Савченко, І. В. *Вплив зворотного зв'язку на прийняття управлінських рішень*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2018. С.78-94.

4. Гнатюк, В. М. *Зворотний зв'язок як інструмент покращення публічного управління*. Одеса: Астропринт. 2021. С.60-82.

5. Федоренко, Н. Ю. (2017). *Методи оцінки зворотного зв'язку в державному управлінні*. Черкаси: Черкаський національний університет. 2017. С.52-69.

6. Тищенко, А. О. *Аналіз системи зворотного зв'язку у сфері публічних послуг*. Дніпро: ДНУ. 2019. С.44-61.

7. Іваненко, Ю. Р. *Зворотний зв'язок у публічному управлінні: проблеми і рішення*. Вінниця: ВНТУ. 2020. С. 36-54.

8. Костюк, П. С. *Оцінка взаємодії між громадськістю та державними структурами*. Київ: Наша практика. 2018. С.70-88.

9. Гусак, М. І. *Система зворотного зв'язку як складова ефективного управління*. Харків: ХНУ. 2021. С.100-115.

10. Мельник, О. А. *Інновації у зворотному зв'язку: нові підходи до управлінських рішень*. Львів: Видавництво ЛНУ. 2020. С. 22-40.

ГЛОСАРІЙ

1. *Зворотний зв'язок* – інформація, яку органи влади отримують від громадян та інших зацікавлених сторін щодо якості їхньої роботи і надання послуг.

2. *Публічне управління* – процес управління державними справами, що включає реалізацію політики, надання послуг і взаємодію з громадянами.
3. *Оцінка* – систематичний процес збору і аналізу інформації для визначення ефективності системи зворотного зв'язку.
4. *Інструменти зворотного зв'язку* – методи та технології, які використовуються для збору думок і відгуків громадян, наприклад, опитування, анкети, фокус-групи.
5. *Прозорість* – відкритість інформації про діяльність органів влади, що дозволяє громадянам бачити результати їхньої роботи і впливати на прийняття рішень.
6. *Участь громадськості* – залучення громадян до процесів прийняття рішень і оцінки діяльності державних органів.
7. *Аналіз даних* – процес обробки та інтерпретації інформації, отриманої від громадян, для виявлення тенденцій і проблем.
8. *Політика зворотного зв'язку* – стратегія, що визначає, як органи влади отримують, обробляють і реагують на відгуки громадян.
9. *Моніторинг* – постійне спостереження за виконанням системи зворотного зв'язку для оцінки її ефективності та результативності.
10. *Оцінка ефективності* – вимірювання результатів системи зворотного зв'язку в контексті покращення публічного управління.
11. *Комунікаційні канали* – засоби, через які громадяни можуть надавати зворотний зв'язок (електронна пошта, соціальні мережі, гарячі лінії).
12. *Анонімність* – забезпечення конфіденційності відгуків, що заохочує громадян висловлювати свою думку без страху наслідків.
13. *Адаптація* – внесення змін у політику або практику публічного управління на основі отриманого зворотного зв'язку.
14. *Культурні особливості* – врахування соціокультурних факторів при зборі та аналізі зворотного зв'язку.
15. *Вдосконалення послуг* – процес покращення якості публічних послуг на основі відгуків і пропозицій від громадян.

Додаток А. Зразок оформлення титульної сторінки контрольної роботи

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В.Н. КАРАЗІНА

Бахмутський навчально-науковий професійно педагогічний інститут

Кафедра економіки підприємств та менеджменту

КОНТРОЛЬНА РОБОТА

з дисципліни _____

здобувача (здобувачки) освіти _____ курсу, групи _____

спеціальності _____

ПІБ здобувача (здобувачки)

Перевірив: _____ к.е.н., доц. каф. ЕПМ Атаєва О. А.

БННППІ ХНУ ім. В.Н. Каразіна,
Харків, 202__ р.

Електронне навчальне видання комбінованого використання
Можна використовувати в локальному та мережному режимі

Атаєва Олена Алімівна

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Методичні вказівки до виконання контрольної роботи з дисципліни
для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня
заочної форми здобуття освіти
за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

В авторській редакції

Підписано до розміщення 30.01.2025. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 2,9. Обсяг 1,084 Мб. Зам. № 15/25.

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
61022, м. Харків, майдан Свободи, 4.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3367 від 13.01.2009
Видавництво ХНУ імені В. Н. Каразіна